

SENTÈNCIA 2005-13 DE 5 DE MAIG DE 2005

CASS

**Dret a ésser beneficiaria d'una invalidesa per malaltia del grup Tercer
– L'interessada no té necessitat de l'assistència d'una tercera persona.**

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Sra. N.I.M. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 26 d'abril del 2004, confirmant en alçada la decisió del 3 de març anterior sol·licitant la revocació de la decisió impugnada i el reconeixement del dret a ésser beneficiaria d'una invalidesa per malaltia del grup Tercer.

2.- En la sentència del 4 d'octubre del 2004, el Tribunal de Batlles ha desestimat en tots els seus termes la demanda formulada per la Sra. N.I.M..

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 23 de novembre del 2004, la Sra. N.I.M. manifesta principalment que :

El grau d'invalidesa que pertoca a la Sra. N.I.M. és un grau Tercer atès que precisa de l'ajut d'una tercera persona per algunes de les activitats essencials de la seva vida. Demana igualment es condemni a l'adversa al pagament de les costes processals.

Ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 20 de gener de 2005.

4.- En la seva contesta de data 13 de desembre del 2004, la CASS manifesta principalment que l'informe mèdic pericial estableix que la Sra. N.I.M. és autònoma i no necessita d'una tercera persona per a les activitats essencials de la seva vida.

La CASS ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 20 de gener de 2005.

5- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'objecte del litigi és saber si la Sra. N.I.M. compleix les condicions exigides per l'article 2 del Reglament d'Aplicació núm. 18 per beneficiar-se d'una pensió d'invalidesa malaltia del grup III.

Tercer.- Segons l'article 2 ja citat la pensió del grup III es aplicable als « invàlids que requereixen l'assistència d'una tercera persona per a les activitats essencials de la seva vida ».

En la sentència núm.21-03 de data 28 de maig de 2003, aquesta Sala ha jutjat « aquest precepte ha de ser interpretat en el sentit de què el grup III de la invalidesa per malaltia compren tots aquelles invàlids que no són capaços de desenvolupar de manera autònoma les activitats quotidianes més elementals... ».

En aquest cas, els perits nomenats pel Batlle manifesten que « la Sra. N.I.M. no precisa, estrictament, l'ajut d'una tercera persona per a tenir cura de si mateixa . No obstant, la reconeguda precisa l'ajut d'una altra persona per tal de fer les tasques de la llar (neteja de la llar, comprar menjar,...), per tal de tenir cura dels seus fills, i en cas de presentar qualsevol malaltia (catarro, gastroenteritis...) :veure foli 116.

Aquesta Sala ha jutjat varies vegades que no està vinculada per les conclusions dels perits, però que aquestes constitueixen un element important d'apreciació pel jutge.

En la sentència núm. 97-08 de data 28 de febrer de 1997 aquesta Sala ha precisat: « En termes generals, tal i com va declarar la sentència d'aquesta Sala núm. 96-18 de 19 d'abril de 1996, el resultat d'aquest tipus de peritatges no queda desvirtuat pels informes elaborats a instància del recurrent, que no es troben revestits de les garanties pròpies dels dictàmens elaborats per experts independents designats pels òrgans jurisdiccionals, i emesos en forma contradictòria, en els termes de l'article 47 de la Llei de

la jurisdicció administrativa i fiscal. En conseqüència, és improcedent substituir el criteri de la sentència impugnada, que recull els resultats de la prova pericial practicada en el decurs d'aquest procés, pel parer del recurrent, basat en dictàmens elaborats exclusivament a instància seva ».

En aquest cas, els perits valoren que « es port considerar que la Sra. N.I.M. és autònoma » (veure foli. 115). Té certes dificultats en la seva vida quotidiana però pot assumir sola les activitats essencials de la seva vida personal. Una ajuda temporal és suficient per a realitzar tasques més generals, referint-se normalment al manteniment de la seva casa.

No podem concloure que tingui necessitat de l'assistència d'una tercera persona per les « activitats essencials de la seva vida » en el sentit de l'article 2 ja mencionat. En conseqüència, la demanda s'ha de rebutjar.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer : Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la Sra. N.I.M..

Segon : Confirmar la sentència recorreguda

Tercer : De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència es ferma i executiva

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.